

Przedmiot: Optymalizacja w technikach wytwarzania		Kod: ZIP2 S 03 27-1_0
Status przedmiotu: obowiązkowy		
Język wykładowy: polski		
Rok: II		Semestr: 3
Nazwa specjalności:	Technologia maszyn	
Rodzaj zajęć i liczba godzin:	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Wykład	15	
Ćwiczenia	30	
Laboratorium		
Projekt		
Liczba punktów ECTS:	2	

Cel przedmiotu	
C1	Zapoznanie studentów z podstawową wiedzą o metodach optymalizacji stosowanych w technice
C2	Zapoznanie studentów z przykładami zastosowań metod optymalizacji w technikach wytwarzania
C3	Przygotowanie studentów do praktycznego stosowania optymalizacji w praktyce

Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i innych kompetencji	
1	Matematyka
2	Podstawy informatyki

Efekty kształcenia	
	W zakresie wiedzy:
EK1	Ma uporządkowaną wiedzę na temat metod optymalizacji
EK2	Ma wiedzę o sposobach wykorzystania analizy matematycznej i geometrii oraz technik komputerowych w algorytmach optymalizacyjnych
	W zakresie umiejętności:
EK3	Potrafi zdefiniować zadanie optymalizacji w zagadnieniach technicznych
EK4	Potrafi zastosować techniki komputerowe do rozwiązania zadania optymalizacji
EK5	Potrafi rozwiązać proste zadania optymalizacji stosując metody analizy matematycznej i geometrii (bez zastosowania technik komputerowych)
	W zakresie kompetencji społecznych:
EK6	Posiada umiejętność precyzyjnego posługiwania się pojęciami z zakresu optymalizacji

Treści programowe przedmiotu		
Forma zajęć – wykłady		
	Treści programowe	Liczba godzin
W1	Omówienie literatury obowiązującej i uzupełniającej. Przykłady zastosowań optymalizacji w działalności	2

	inżynierskiej.	
W2	Podstawowe pojęcia i określenia optymalizacji - model matematyczny, kryteria optymalizacyjne, zmienne decyzyjne, ograniczenia.	2
W3	Ogólny schemat rozwiązywania zadań optymalizacji. Klasyfikacja problemów optymalizacji. Podział procedur optymalizacji.	2
W4	Metody graficzne. Metody analityczne. Metoda szukania minimum funkcji bez ograniczeń.	3
W5	Metody programowania matematycznego. Metody wariacyjne. Metody numeryczne.	3
W6	Optymalizacja wielokryterialna – charakterystyka, podstawy matematyczne.	2
W7	Kolokwium	1
	Suma godzin:	15
Forma zajęć – ćwiczenia		
	Treści programowe	Liczba godzin
ĆW1	Zastosowanie metody graficznej do optymalizacji zagadnień konstrukcyjnych w oparciu o program Microsoft Excel.	6
ĆW2	Metoda szukania minimum funkcji bez ograniczeń – rozwiązywanie zadań. Zastosowanie metody mnożników Lagrange'a – rozwiązywanie zadań.	4
ĆW3	Rozwiązywanie zagadnień optymalizacji z ograniczeniami nierównościami w oparciu o warunki Kuhna-Tuckera.	6
ĆW4	Zastosowanie metody systematycznego przeszukiwania do wyznaczania równań konstytutywnych w oparciu o niekomercyjny program Syst_P Zastosowanie metody Monte Carlo do wyznaczania równań konstytutywnych w oparciu o niekomercyjny program Krzywe Umocnienia.	6
ĆW5	Optymalizacja zagadnień planowania produkcji w oparciu o metodę sympleks – wykorzystanie dodatku Solver w programie Microsoft Excel. Zastosowanie optymalizacji wielokryterialnej – przykład projektowania belki wspornikowej.	6

ĆW6	Kolokwium	2
	Suma godzin:	30

Narzędzia dydaktyczne	
1	Wykład multimedialny
2	Ćwiczenia z wykorzystaniem analizy matematycznej i geometrii
3	Ćwiczenia z wykorzystaniem technik komputerowych

Sposoby oceny	
Ocena formująca	
F1	Sprawdzenie wiedzy dotyczącej metod optymalizacji
F2	Sprawdzenie stopnia opanowania praktycznego zastosowania wiedzy do rozwiązywania zadań optymalizacji
Ocena podsumowująca	
P1	Kolokwium pisemne tekstowe z wykładu na ocenę
P2	Kolokwium z ćwiczeń (rozwiązywanie zadań) na ocenę

Obciążenie pracą studenta	
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
<i>[Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych – łączna liczba godzin w semestrze]</i>	45
<i>[Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie np. konsultacji w odniesieniu – łączna liczba godzin w semestrze]</i>	2
<i>[Przygotowanie się do laboratorium – łączna liczba godzin w semestrze]</i>	0
<i>[Przygotowanie się do zajęć – łączna liczba godzin w semestrze]</i>	3
...	
Suma	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1	M. Ostwald: Podstawy optymalizacji konstrukcji. Wydawnictwo Politechniki Poznańskiej, Poznań 2003.
2	A. Stachurski, A.P. Wierzbicki: Podstawy optymalizacji. Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, W-wa 1999.
3	Z. Polański: Metody optymalizacji w technologii maszyn. PWN, W-wa 1977
4	J. Stadnicki: Teoria i praktyka rozwiązywania zadań optymalizacji z przykładami zastosowań technicznych. WNT, Warszawa 2006.
5	Z. Osiński, J. Wróbel: Teoria konstrukcji maszyn. PWN, W-wa 1982.
6	M. Korzyński: Doświadczalna optymalizacja technologii. Wydawnictwa Uczelniane Politechniki Rzeszowskiej, Rzeszów 1991.
7	E. Pająk, K. Wieczorowski: Podstawy optymalizacji operacji technologicznych w

	przykładach. PWN, Warszawa – Poznań 1982.
8	M. Brdyś, A. Ruszczyński: Metody optymalizacji w zadaniach. WNT, W-wa 1985.
9	S. Sieniutycz, Z. Szwaab: Praktyka obliczeń optymalizacyjnych. WNT, W-wa 1982.
10	J. Kusiak: Zastosowanie technik optymalizacyjnych w symulacji procesów plastycznej przeróbki metali. Wydawnictwa AGH, Kraków 1995.
11	W. Pogorzelski: Optymalizacja układów technicznych w przykładach. WNT, Warszawa 1978.

Macierz efektów kształcenia					
Efekt kształcenia	Odniesienie danego efektu kształcenia do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EK 1	ZIP2A_W01 ++ ZIP2A_W09 +	[C1]	[W3, W4, W5 W6]	[1]	[F1, P1]
EK 2	ZIP2A_W01 ++ ZIP2A_W06 + ZIP2A_U08 ++ ZIP2A_U18 + ZIP2A_K02 +	[C1, C2]	[W1, W2, W3, ĆW1, ĆW2, ĆW3, ĆW4, ĆW5]	[1, 2, 3]	[F2, P2]
EK 3	ZIP2A_W06 ++ ZIP2A_U08 ++ ZIP2A_U16 +	[C3]	[W2, W3, ĆW1÷ĆW5]	[1, 2, 3]	[F2, P2]
EK 4	ZIP2A_W06 + ZIP2A_U08 ++ ZIP2A_U16 +	[C3]	[W2, W3, ĆW1, ĆW4, ĆW5]	[1, 3]	[F2, P2]
EK 5	ZIP2A_W06 + ZIP2A_U08 + ZIP2A_U16 +	[C3]	[W2, W3, ĆW2, ĆW3]	[1, 3]	[F2, P2]
EK 6	ZIP2A_K06 +	[C3]	[W1÷W6, ĆW1÷ĆW5]	[1, 2, 3]	[F1, F2, P1, P2]

Formy oceny – szczegóły				
	Na ocenę 2 (ndst)	Na ocenę 3 (dst)	Na ocenę 4 (db)	Na ocenę 5 (bdb)
EK 1	Nie potrafi wymienić metod optymalizacji	Potrafi wymienić metody optymalizacji	Potrafi wymienić i ogólnie scharakteryzować metody optymalizacji	Potrafi wymienić i wyczerpująco scharakteryzować metody optymalizacji
EK 2	Nie potrafi wymienić sposobów	Potrafi wymienić sposoby rozwiązywania	Potrafi wymienić i ogólnie scharakteryzować	Potrafi wymienić i wyczerpująco scharakteryzować

	<i>rozwiązywania zadań optymalizacyjnych</i>	<i>zadań optymalizacyjnych</i>	<i>sposoby rozwiązywania zadań optymalizacyjnych</i>	<i>sposoby rozwiązywania zadań optymalizacyjnych</i>
EK 3	<i>Nie potrafi określić żadnego elementu zadania optymalizacji</i>	<i>Potrafi określić elementy zadania optymalizacyjnego</i>	<i>Potrafi określić i opisać matematycznie elementy zadania optymalizacyjnego</i>	<i>Potrafi określić, opisać matematycznie i szczegółowo scharakteryzować elementy zadania optymalizacyjnego</i>
EK 4	<i>Nie potrafi wymienić metod i nie potrafi rozwiązać prostych zadań optymalizacyjnych przy użyciu technik komputerowych</i>	<i>Potrafi wymienić metody lecz nie potrafi rozwiązać prostych zadań optymalizacyjnych przy użyciu technik komputerowych</i>	<i>Potrafi rozwiązać proste zadania optymalizacyjne przy użyciu technik komputerowych</i>	<i>Potrafi rozwiązać złożone zadania optymalizacyjne przy użyciu technik komputerowych</i>
EK 5	<i>Nie potrafi wymienić metod i nie potrafi rozwiązać prostych zadań optymalizacyjnych przy użyciu metod analizy matematycznej i geometrii</i>	<i>Potrafi wymienić metody lecz nie potrafi rozwiązać prostych zadań optymalizacyjnych przy użyciu metod analizy matematycznej i geometrii</i>	<i>Potrafi rozwiązać proste zadania optymalizacyjne przy użyciu metod analizy matematycznej i geometrii</i>	<i>Potrafi rozwiązać złożone zadania optymalizacyjne przy użyciu metod analizy matematycznej i geometrii</i>
EK 6	<i>Nie potrafi wymienić podstawowych pojęć z optymalizacji</i>	<i>Potrafi wymienić podstawowe pojęcia z optymalizacji</i>	<i>Potrafi wymienić i ogólnie scharakteryzować podstawowe pojęcia z optymalizacji</i>	<i>Potrafi wymienić i wyczerpująco scharakteryzować podstawowe pojęcia optymalizacji</i>

Autor programu:	dr hab. inż. Andrzej Gontarz
Adres e-mail:	a.gontarz@pollub.pl
Jednostka organizacyjna:	Katedra Komputerowego Modelowania i Technologii Obróbki Plastycznej
Osoba, osoby prowadzące:	dr hab. inż. Andrzej Gontarz